

[Wilhelm.]

det almennyttige boligbyggeris område og specielt med kravet om 5 pct.s kommunal finansiering af det tværtimod en garanti for, at disse kvoter ikke kunne opfyldes. Det har man vidst. Vi vidste det i hvert fald. Det kunne man læse sig til ud af den tekst, og det har vi fået bekræftet i dag af forligspartierne.

Til allersidst vil jeg lige sige om regeringens forslag uden for forliget om de midlertidige statslån, som har bekymret nogle af forligspartierne, at jeg ved nu og oprigtigt talt desværre ikke, hvor stor grund der er til bekymring. Det var jo dette forslag, vi havde en pinlig runde om i fredags om, hvorvidt der stod 40.000 eller 25.000 boliger. Der stod som bekendt 40.000 boliger. Nu er det så kommet i den nye udgave her, og nu står der simpelt hen ingenting. Nu står der hverken 40.000 eller 25.000 boliger. Der står intet om, hvor meget eller hvor lidt dette med de billige statslån overhovedet skal virke i retning af at sætte beskæftigelsen i gang, så det er begrædeligvis nok meget begrænset, hvilken årsag forligspartierne har til at være foruroligede over dette forslag.

Det eneste, der står, som man kan læse noget ud af, er, hvad boligministeren forventer vil blive omfanget af denne ordning i det kommende finansår, 1975-76, nemlig en beløbsramme på 200 mill. kr. Når man så regner tilbage fra den, kan man sige, at det, boligministeren forventer disse statslån skal bruges til, er 7.000 boliger færdiggjort i 1975-76.

Johan Philipsen (V):

Må jeg først sige tak for hr. Knud Damgaards kompliment. Den skal jeg tillade mig at arkivere blandt andre oplevelser fra 14 måneder i boligministeriet.

Så vil jeg selvfølgelig beklage at måtte se i øjnene, at et parti fra boligforliget øjensynlig forsøger at løbe sin vej. Det er jo altså engang sandhed, at centrum-demokraterne ved at gå ind i denne regering, der næsten var dannet eller var dannet, stod på boligforligets grund, og det er i hvert fald det sidste standpunkt, de mig bekendt har haft i denne sag. I øvrigt er den begrundelse, hr. Arnfast anfører, ikke korrekt, og den fører

ingen steder hen. Begrundelsen lød jo på en nulløsning eller sådan noget.

Må jeg gøre opmærksom på én ting til. Det er jo adskillige år siden, man her i landet og i øvrigt i Vesteuropa kunne sætte lighedstegn imellem lønstigning og reallønssstigning. Vi ved såre godt, at når lønnen stiger f. eks. 15 pct., så stiger priserne 10 pct., nogenlunde $\frac{2}{3}$, eftersom vi sætter gæld i udlandet eller afbataler, og det gælder i øvrigt alle industrilandene.

Og så gør jeg endvidere hr. Arnfast opmærksom på, at vi, siden vi lavede det forlig i juni, har fået nogle skattelettelser, så de påstande om, at de økonomiske vilkår skulle være væsentlig ændret, er ikke korrekte, de er i hvert fald ikke ringere. I øvrigt er det jo en fastslået kendsgerning, at vi desværre er temmelig langt fra en nulløsning i øjeblikket.

Så skal jeg ikke blande mig i debatten fra venstre side i salen, men kun sige til hr. Henning Philipsen, der langer ud efter det private kapitalmarked: hvad er der i grunden sket? Vi tillod — og jeg mener, det var rigtigt — at lade de almennyttige selskaber optage lån med 45, for nogles vedkommende indtil 60 års løbetid, og de folk, der har sparet disse penge op, har haft fornøjelsen at se disse midler reduceret til ukendelighed i en tid, hvor kronens værdi halveres hvert femte år, for det er det tempo, vi har i øjeblikket. Det er det, der i SF's fremstilling bliver lejerfjendsk. Nej, det har været opsparringsfjendsk. Det hænger også sammen med en nogenlunde ordentlig forståelse af de problemer, vi i øjeblikket diskuterer.

Så skal jeg huske at sige til hr. Arne Bjerregaard, at vi har en befolkningstilvækst på en halv procent og har haft en boligtilvækst på 2-3 pct., og selv meget små udsving i rytmen i dette samfund vil give sig store udsving i byggerytmen, det vil ingen kunne forhindre, uanset hvilke systemer de stiller på benene.

Må jeg så til sidst gøre nogle bemærkninger om de boliger, der kommer til at mangle i en rimelig målsætning: 40.000 i 1976, for i år skal vi nok nå dem. Det er jo det ejendommelige og karakteristiske ved situationen, at de, der beslutter at bygge i dag, ved, de kan få boliger bygget til samme pris som sidste år, for nogles vedkommende endda